

ממטבחה של מטפלת

אתכונ'ס לחיים טובים יותר

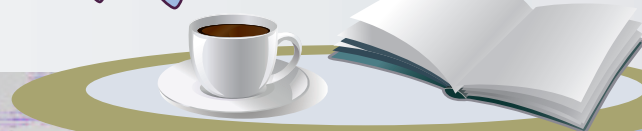
גליון
37

כ"ז אייר ע"ז - 22.5.17

לתגובות והצטרפות:

יהודית שולם

shulemy@hotmail.co.il

בין המילים (או המיילים)

לקבל הצצה על רעיונות מקוריים.
והנה התברר שהעיתון [לא לשאול
איזה] מלא בהתייחסות לנושא, וכל
הנכדים שלי הכירו את המוצר,
נאיבית, כבר אמרת?

מגיע לי לקבל את מדלית הנאיבית
השבועית.
כשכתבתי על הספינר, חשבתי שאני
מביאה את בשורת החידוש לציבור
החרדי ששמור וסגור מפני העולם
התקשורתי, ורק דרכי הם יכולים

זווית אישית - 'שונא מתנות יחיה'

כל בני האדם חייבים לתת וגם לקחת. אבל הרי על פי הרב
דסלר כולנו מתחלקים לנותנים או נוטלים.

גם הנוטלים חייבים לתת לפעמים כדי להזין את המשך
הנטילה, אם כן הנתינה משתלמת להם, וכמובן שאינה
מגיעה ממקור החדש האלוקי. ואכן הם יתנו את המינימום
ההכרחי, וירגישו שעשו מעשה ענק,
ידאגו להעצים ולפרסם את המעשה
וירבו בהתחשבות עם זה שנתנו לו.
כשהם מקבלים הם תמיד ירגישו שזה
פשוט מגיע להם והם עדיין לא קיבלו
הכול, לכן הם לא אמורים להודות
מעבר למלמול משפט מגומגם בשפה
רפה, ובטח לא להרגיש הכרת הטוב
או מחויבות כל שהיא. ועוד, את עיקר
הנתינה הם יפנו לעבר משפחתם,

קרוביהם וחבריהם, כי הם מרגישים שיש בזה הרחבה של
עצמם. אפשר להרחיק ולומר שגם נתינה מתוך רחמים
נגועה בנטילה כי לא נעים לראות מישהו סובל ולכך תכלית
הנתינה היא להשקיע את המצפון, ולגרום לי להרגשה
טובה יותר.

הנותן לעומת זאת מרגיש שמח בחלקו ומסתפק במועט,
אפילו המעט שהוא זקוק לקבל מהאחרים ממלא אותו
התרגשות, הכרת הטוב ורצון להשיב, כי אף אחד לא חייב
לו מאומה.

קוראים לה גברת וולך, זכיתי להכיר את האשה המדהימה
הזו לפני שנים רבות. אימא 21 ילדים שפתחה את ביתה
ואפשרה לנו, קבוצת גדולה של נשים, ללמוד אצלה בוקר
שלם פעם בשבוע. מה כל כך מדהים בזה, תשאלו? הבאנו
אתנו את ילדינו הקטנים ששהו בשני חדרים בקומה השנייה
עם ביבי-סטירות, יכולים לתאר איך
נראה בית אחרי שהות כזו? תוסיפו
הגשת שתייה ועוגיות בהפסקות
שכללה השתלטות על המטבח
ובקשה לאחסן מצרכים להמשך.
מסכימים שזו נתינה ענקית?

כשהגיעו 'שמחות' למשפחה, כמובן
מאליו אספנו בין המשתתפות
כסף, כדי להביע ולו במעט את
הכרת הטוב שלנו. כשהגשתי לה

את המתנה ארשת פניה החייכנית התכרכמה והיא סירבה
לקבל את המתנה. לתמיהתי היא השיבה שהם לקחו על
עצמם לקיים את הפסוק 'שונא מתנות יחיה' כפשוטו,
ואם אני רוצה לעשות איתה חסד עלי לא לתת לה מתנות.
בקשתה העמידה בפני דילמה לא פשוטה: אני מרגישה
צורך אדיר להשיב לה כגמולה הטוב, אבל עבורה הטוב
מתבטא בהימנעות. כמובן שהפניתי את השאלה לרב ואני
משאירה לכם לחשוב מה הייתה תשובתו.

האם הקשר בין נתינה והימנעות ממתנות ברור?

המשך מעמוד קודם

היות והנתינה שלו נובעת מהנשמה האלוקית היא ניתנת ללא תנאים ושופעת מאליה.

בואו נעיז להתאמת עם תחושת ההנאה שיש בקבלת מתנה. חשבו על סיטואציה - מישהו עומד מולכם ובידיו חבילה עטופה בצלופן וקשורה בסרט צבעוני, התוכן המשתקף מעיד על דברים עשירים בטוב טעם. איך

באופן אוטומאטי חיך עולה על שפתיכם, לבכם מתרחב ואתם מוצפים שמחה.

למה? קודם כל כי זה חינוך, שנית כי זה מוכיח שחושבים ומעריכים אתכם, [ובואו נודה, כולנו זקוקים להכרה מעין זו]. אבל, למה שנרצה לקבל משהו חינוך? והאם באמת יש מתנות חינוך? מה דעתכם?

פינת המתכונים

תמונה שכיכבה על אחת מחוברות המתכונים לשבועות.

מישהו יכול להאיר את עיניי איך אוכלים את המאכל הזה?

אולי כדאי לשאול האם מישהו מהקוראים מעוניין לאכול עוגה כזו?

פינת הקפה

התאפקתי הרבה זמן ולא הבאתי שום דבר במדור זה, הגיע הזמן.

רשת בתי קפה מסוימת הודיעה כי לקוחות שישתמשו במילים תודה ובבקשה בעת הזמנת הקפה ישלמו רק שישה שקלים במקום שמונה.

'מקווים ששינוי השפה יוביל ליותר הקשבה, יותר הבנה, יותר הכלה'.

האם מדובר בטריק שיווקי או תרומה לחברה הישראלית? מהרשת נמסר כי מטרת המהלך החברתי לעודד שיח מכובד יותר בחברה הישראלית.

אם גם אתכם הידיעה מעציבה?

